

הסבר לקובצ'רטו הכפול לכינור, צ'לו ותזמורת

מאת יוסף טל

בקובצ'רטו הזה ישנם עדיין סימנים חיצוניים הדומים לקובצ'רטו המסורתי. הכולט בהם הוא ההפרדה בין הסולנים לבין הגוף התזמורתי. אך למעשה זאת יצירה קמרית, בה כל משתתף ממלא תפקיד ראשי בשעת הצורך, בין אם הוא אחד משני הסולנים, ובין אם הוא מבגן בחלק התזמורתי. ברור שכובד המשקל של הפיתוחים הרעיוניים אשר ביצירה, ניתן לכינור וצ'לו סולו, אך המאזין בוודאי יתפוס כבר בשמיעה הראשונה שהתזמורת אינה "מלווה", אלא מביעה את דבריה בלשונה היא. לפעמים קיים דו-שיח קונטרפונקטי בין הסולנים לבין התזמורת, ולפעמים משלים האחד את השני באמצעים צליליים האופייניים לקבוצות השונות. כל זאת מצדיק את השם "קובצ'רטו", אם כי מבחינה צורנית הוא שונה בתכלית מן הקונצרט שהיה מקובל בעבר. היצירה כתובה בקטע אחד רצוף, שבתוכו מתייחסים גיבושים מ-סיבויים בשלבים השונים של היצירה.

---

(1) "קובצ'רטו כפול לכינור ויולין-צ'לו ותזמורת קאמרית" (הוזמן ע"י

William Steinberg Foundation, Philadelphia)

הצגת בכורה: פסטיבל עין-גב, אפריל 1970.